

me måde som anført ovenfor vedrørende registrering, kan lignende hensyn, som ligger bag reglerne om fingeraftryk, imidlertid gøre sig gældende vedrørende opbevaring/destruktion af det biologiske materiale.

Hvis man for så vidt angår ikke-sigtede opbevarer personidentificerede dna-profiler, der har karakter af sporfund og derfor er optaget uden samtykke, kunne det på den anførte baggrund efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse gøres gældende, at fuld parallelitet med fingeraftryk reelt fordrer, at der ikke blot sker sletning i registret ved sagens slutning, men også at det biologiske materiale, der har dannet grundlag for DNA-profilen, destrueres. Heroverfor kan andre hensyn dog gøre sig gældende, navnlig hensynet til at bevare muligheden for efterkontrol.

7. Egen-acces

Udvalget har i lyset af lovudkastet drøftet reglen om egen acces i lovens § 6, hvorefter en registreret person kun kan få mundtlig underretning om de oplysninger, der er registreret om vedkommende.

Denne regel berøres ikke af lovudkastet, men som følge af den væsentlige udvidelse af registret ved lovudkastet kan det være naturligt at overveje bestemmelsen på ny.

Bestemmelsen tilsigter at beskytte de registrerede mod at blive stillet over for krav fra andre, herunder navnlig arbejdsgivere, om at fremskaffe en erklæring om registrering. Udvalget kan tilslutte sig, at dette hensyn må bevirke, at der ikke kan være tale om, at der skal kunne udfærdiges skriftlige erklæringer i alle tilfælde.

Hensynet udelukker dog ikke en regel, hvorefter oplysning om, at der intet er registreret alene gives mundtligt, mens oplysning om, at der er en registrering, derimod gives skriftligt, men ved personlig henvendelse. Derved kan man undgå misforståelser om det registrerede og give et bedre grundlag for en eventuel klage. Samtidig sikrer reglen, at der fortsat ikke vil kunne kræves erklæring af en arbejdsgiver, idet den pågældendes oplysning til arbejdsgiveren om ikke at kunne få en erklæring som følge af reglens udformning vil pege på, at der intet er registreret.

På den ene side kan det anføres, at behovet for en regel om skriftlig erklæring om registrerede oplysninger er begrænset som følge af klageadgangen, herunder til Folketingets Ombudsmand. På den anden side bevirker netop adgangen til -

skriftlig - klagebehandling, at den skitserede nyordning ikke reelt ligger så fjernt fra den nuværende situation. Det må dog bemærkes, at nærmere regulering af spørgsmål såsom egen-acces i forbindelse med registrering af tilvejebragte oplysninger falder uden for den almindelige skillelinje, som Strafferetsplejeudvalget har lagt for, hvad der i forbindelse med straffeprocessuelle tvangsindgreb bør reguleres i loven. Der kan herom henvises til Betænkning nr. 1104/1987, s. 88-89.

Udvalget finder efter en samlet vurdering ikke tilstrækkeligt grundlag for at foreslå en ændring af DNA-registerlovens § 6.

8. Ikrafttrædelsesbestemmelser

Efter lovudkastet skal de nye regler om registrering i DNA-registret finde anvendelse også på DNA-profiler, der er tilvejebragt før lovens ikrafttræden.

Dette vil bl.a. indebære, at DNA-profiler, der forud for ikrafttrædelsesdatoen måtte være udtaget af prøver udtaget efter retsplejelovens regler om legemsundersøgelse - men som på grund af det gældende kriminalitetskrav efter DNA-registerloven ikke har kunnet optages i registret - nu kan indlægges i registret, herunder profiler der er udtaget for flere år siden. Der kan fx nævnes en DNA-profil i en tyverisag, hvor mistankekravet og indikationskravet i retsplejelovens § 792 a, stk. 2, har været opfyldt. For så vidt vil der være tale om, at en profil, der da den pågældende prøve blev udtaget, måtte ventes kun at have betydning for den konkrete sag, nu vil kunne indgå i registret i mange år.

Der kan på den ene side nævnes fx en person, der har nægtet sig skyldig, men som i tillid til, at registrering ikke ville ske, ikke har protesteret mod udtagelse af en prøve. Der kan på den anden side nævnes tilfælde, hvor en person, der er sigtet for en mindre alvorlig forbrydelse, uden at være mistænkt for det rent faktisk har begået en grov forbrydelse, som ikke er blevet opklaret, netop fordi der ikke var grundlag for optagelse af hans DNA-profil i registret efter de nugældende regler.

Ved vurderingen af spørgsmålet må det indgå, at optagelse i registret af tidligere tilvejebragte DNA-profiler ikke vil kunne ske i de tilfælde, der er omfattet af lovens § 3, stk. 1, nr. 1 og 6, herunder sigtelser, der viser sig grundløse, og tilfælde, hvor en anden er dømt i den pågældendes